

Republika Hrvatska
Općinski sud u Varaždinu
Varaždin, Trg slobode 9

Poslovni broj: P-203/2026-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Varaždinu, po sutkinji Tamari Turek, u pravnoj stvari tužiteljice Višnje Krsnik iz Kučan Marofa, Matije Gupca 2/B, OIB: 57103375101, zastupane po punomoćnicima iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Marijan Fosin i Božica Petak Vujec iz Varaždina, protiv tuženika Raiffeisenbank Austria d.d., Zagreb, Magazinska cesta 69, OIB: 53056966535, zastupan po punomoćnicima iz Odvjetničkog društva Glamuzina & Grošeta d.o.o. iz Zagreba, radi isplate, nakon održane i zaključene javne glavne rasprave dana 27. svibnja 2026. u prisutnosti tužiteljice osobno, punomoćnice tužiteljice i zamjenika punomoćnika tuženika, 19. lipnja 2026., objavio je i

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku Raiffeisenbank Austria d.d. Zagreb, Magazinska cesta 69, 10000 Zagreb, OIB: 53056966535, da tužiteljici Višnji Krsnik, OIB: 57103375101, Kučan Marof, Matije Gupca 2/B, 42000 Varaždin, s osnova preplate temeljem ništetne ugovorne odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi isplati iznos od 966,25 EUR (devetsto šezdeset šest eura i dvadeset pet centi) sa zakonskom zateznom kamatom tekućom do 31. prosinca 2007. po stopi od 15% godišnje, od 1. siječnja 2008. do 31. srpnja 2015. po stopi koja se određuje uvećanjem stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanom za 5 postotnih poena, od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena, od 1.1.2023. pa do 29.12.2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30.12.2023. pa do isplate po

stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, na

- na iznos od 6,38	eur od 01. prosinca 2007. pa nadalje do isplate;
- na iznos od 6,38	eur od 01. siječnja 2008. pa nadalje do isplate;
- na iznos od 6,38	eur od 01. veljače 2008. pa nadalje do isplate;
- na iznos od 6,38	eur od 01. ožujka 2008. pa nadalje do isplate;
- na iznos od 6,38	eur od 01. travnja 2008. pa nadalje do isplate;
- na iznos od 6,38	eur od 01. svibnja 2008. pa nadalje do isplate;
- na iznos od 9,69	eur od 01. lipnja 2008. pa nadalje do isplate;
- na iznos od 9,69	eur od 01. srpnja 2008. pa nadalje do isplate;
- na iznos od 9,69	eur od 01. kolovoza 2008. pa nadalje do isplate;
- na iznos od 9,69	eur od 01. rujna 2008. pa nadalje do isplate;
- na iznos od 9,69	eur od 01. listopada 2008. pa nadalje do isplate;
- na iznos od 9,69	eur od 01. studeni 2008. pa nadalje do isplate;
- na iznos od 9,69	eur od 01. prosinca 2008. pa nadalje do isplate;
- na iznos od 9,69	eur od 01. siječnja 2009. pa nadalje do isplate;
- na iznos od 9,69	eur od 01. veljače 2009. pa nadalje do isplate;
- na iznos od 9,69	eur od 01. ožujka 2009. pa nadalje do isplate;
- na iznos od 14,98	eur od 01. travnja 2009. pa nadalje do isplate;
- na iznos od 14,98	eur od 01. svibnja 2009. pa nadalje do isplate;
- na iznos od 14,98	eur od 01. lipnja 2009. pa nadalje do isplate;
- na iznos od 14,98	eur od 01. srpnja 2009. pa nadalje do isplate;
- na iznos od 14,98	eur od 01. kolovoza 2009. pa nadalje do isplate;
- na iznos od 14,98	eur od 01. rujna 2009. pa nadalje do isplate;
- na iznos od 14,98	eur od 01. listopada 2009. pa nadalje do isplate;
- na iznos od 14,98	eur od 01. studeni 2009. pa nadalje do isplate;
- na iznos od 14,98	eur od 01. prosinca 2009. pa nadalje do isplate;
- na iznos od 14,98	eur od 01. siječnja 2010. pa nadalje do isplate;
- na iznos od 14,98	eur od 01. veljače 2010. pa nadalje do isplate;
- na iznos od 14,98	eur od 01. ožujka 2010. pa nadalje do isplate;
- na iznos od 14,98	eur od 01. travnja 2010. pa nadalje do isplate;
- na iznos od 14,98	eur od 01. svibnja 2010. pa nadalje do isplate;
- na iznos od 14,98	eur od 01. lipnja 2010. pa nadalje do isplate;
- na iznos od 14,98	eur od 01. srpnja 2010. pa nadalje do isplate;
- na iznos od 14,98	eur od 01. kolovoza 2010. pa nadalje do isplate;
- na iznos od 14,98	eur od 01. rujna 2010. pa nadalje do isplate;
- na iznos od 14,98	eur od 01. listopada 2010. pa nadalje do isplate;
- na iznos od 14,98	eur od 01. studeni 2010. pa nadalje do isplate;
- na iznos od 14,98	eur od 01. prosinca 2010. pa nadalje do isplate;
- na iznos od 14,98	eur od 01. siječnja 2011. pa nadalje do isplate;
- na iznos od 14,98	eur od 01. veljače 2011. pa nadalje do isplate;
- na iznos od 14,98	eur od 01. ožujka 2011. pa nadalje do isplate;

- na iznos od	14,98	eur od	01. travnja 2011. pa nadalje do isplate;
- na iznos od	14,98	eur od	01. svibnja 2011. pa nadalje do isplate;
- na iznos od	14,98	eur od	01. lipnja 2011. pa nadalje do isplate;
- na iznos od	14,98	eur od	01. srpnja 2011. pa nadalje do isplate;
- na iznos od	14,98	eur od	01. kolovoza 2011. pa nadalje do isplate;
- na iznos od	14,98	eur od	01. rujna 2011. pa nadalje do isplate;
- na iznos od	14,98	eur od	01. listopada 2011. pa nadalje do isplate;
- na iznos od	12,23	eur od	01. studeni 2011. pa nadalje do isplate;
- na iznos od	12,23	eur od	01. prosinca 2011. pa nadalje do isplate;
- na iznos od	12,23	eur od	01. siječnja 2012. pa nadalje do isplate;
- na iznos od	12,23	eur od	01. veljače 2012. pa nadalje do isplate;
- na iznos od	12,23	eur od	01. ožujka 2012. pa nadalje do isplate;
- na iznos od	12,23	eur od	01. travnja 2012. pa nadalje do isplate;
- na iznos od	12,23	eur od	01. svibnja 2012. pa nadalje do isplate;
- na iznos od	12,23	eur od	01. lipnja 2012. pa nadalje do isplate;
- na iznos od	12,23	eur od	01. srpnja 2012. pa nadalje do isplate;
- na iznos od	12,23	eur od	01. kolovoza 2012. pa nadalje do isplate;
- na iznos od	12,23	eur od	01. rujna 2012. pa nadalje do isplate;
- na iznos od	12,23	eur od	01. listopada 2012. pa nadalje do isplate;
- na iznos od	12,23	eur od	01. studeni 2012. pa nadalje do isplate;
- na iznos od	12,23	eur od	01. prosinca 2012. pa nadalje do isplate;
- na iznos od	12,23	eur od	01. siječnja 2013. pa nadalje do isplate;
- na iznos od	12,23	eur od	01. veljače 2013. pa nadalje do isplate;
- na iznos od	12,23	eur od	01. ožujka 2013. pa nadalje do isplate;
- na iznos od	12,23	eur od	01. travnja 2013. pa nadalje do isplate;
- na iznos od	12,23	eur od	01. svibnja 2013. pa nadalje do isplate;
- na iznos od	12,23	eur od	01. lipnja 2013. pa nadalje do isplate;
- na iznos od	12,23	eur od	01. srpnja 2013. pa nadalje do isplate;
- na iznos od	12,23	eur od	01. kolovoza 2013. pa nadalje do isplate;
- na iznos od	12,23	eur od	01. rujna 2013. pa nadalje do isplate;
- na iznos od	12,23	eur od	01. listopada 2013. pa nadalje do isplate;
- na iznos od	12,23	eur od	01. studeni 2013. pa nadalje do isplate;
- na iznos od	12,23	eur od	01. prosinca 2013. pa nadalje do isplate;
- na iznos od	12,23	eur od	01. siječnja 2014. pa nadalje do isplate;
- na iznos od	12,23	eur od	01. veljače 2014. pa nadalje do isplate;
- na iznos od	12,23	eur od	01. ožujka 2014. pa nadalje do isplate;
- na iznos od	12,23	eur od	01. travnja 2014. pa nadalje do isplate,

u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku naknaditi tužiteljici troškove ovog parničnog postupka u iznosu od 771,49 eur (sedamsto sedamdeset jedan euro i četrdeset devet centi) sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 19. lipnja 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana, nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena, u roku od 15 dana, dok se u preostalom dijelu zahtjev tužiteljice za naknadu troškova ovog postupka odbija, kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je ovome sudu podnijela tužbu u kojoj u bitnome navodi da je kao korisnica kredita dana 27. ožujka 2007. s tuženikom sklopila Ugovor o kreditu broj 320-50-3998327, da je Ugovorom o kreditu tuženik odobrio tužiteljici potrošački kredit u kunscoj protuvrijednosti iznosa od 24.050,00 CHF po srednjem tečaju tuženika na dan korištenja, da je ugovorena kamata bila promjenjiva sukladno odluci o kamatnim stopama tuženika, a na dan sklapanja ugovora o kreditu iznosila je 5,20% godišnje, da je u čl. 2 Ugovora o kreditu broj 320-50-3998327 od 27. ožujka 2007. bila ugovorena kamatna stopa od 5,20% godišnje promjenjiva u skladu s odlukom o kamatnim stopama kreditora, da je u čl. 7. istog ugovora bilo ugovoreno da se kredit otplaćuje u jednakim mjesečnim anuitetima u kunscoj protuvrijednosti po srednjem tečaju kreditora za CHF važećem na dan dospijeca, a prema otplatnom planu koji će biti uručen korisniku kredita po isplati kredita, da je odredba čl. 2. Ugovora o kreditu broj 320-50-3998327 od 27. ožujka 2007. kojom je ugovorena promjenjivost kamatne stope sukladno odluci tuženika temeljem odredbe čl. 322. Zakona o obveznim odnosima (dalje ZOO) ništetna, da se u konkretnom predmetu radilo upravo o unaprijed formuliranom standardnom ugovoru tuženika kao trgovca, a o pojedinim ugovorima odredbama uopće se nije niti moglo pojedinačno pregovarati, budući su odredbe već bile unaprijed formulirane od strane trgovca i potrošač nije imao nikakav utjecaj na njihov sadržaj, da je time uzrokovana i suprotno načelu savjesnosti i poštenja značajna neravnoteža u pravima i obvezama ugovornih strana, a sve na štetu tužitelja kao potrošača, da se tužiteljica se poziva na primjenu pravnog utvrđenja iz presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-7129/13-4 od 13.6.2014., da je kamatna stopa na dan sklapanja Ugovora o kreditu broj 320-50-3998327 od 27. ožujka 2007. iznosila 5,20% godišnje, a tuženik je protivno načelu savjesnosti i poštenja sukladno odluci banke mijenjao kamatnu stopu, kao i da je tuženik osim što je mijenjao kamatnu stopu sukladno svojoj odluci i na taj način nije postupao po načelu savjesnosti i poštenja u odnosu na tužitelja kao potrošača, u ugovoru o kreditu broj 320-50-2717107 od 9. listopada 2006. ugovorio i nepoštene i ništetne odredbe na način da je ugovorio valutu uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja ugovora nije kao trgovac tužitelja kao potrošača u cijelosti informirao o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a što je uzrokovalo neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, slijedom čega je tuženik postupao suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača (NN 96/03) i to čl. 81. i čl. 82. kao i protivno odredbama čl. 322. i čl. 247. ZOO-a, pri čemu tužiteljica tužbom potražuje isplatu s osnova preplate temeljem ništetne ugovorne odredbe o valuti CHF i temeljem ništetne ugovorne odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi.

2. U odgovoru na tužbu tuženik u bitnome navodi da se odluke donesene u sporu radi zaštite kolektivnih interesa ne odnose na tužiteljev ugovor o kreditu sklopljen radi kupnje vozila, da je sporna odredba o valutnoj klauzuli u CHF bila jasna, razumljiva i lako uočljiva, da se istoj pojedinačno pregovaralo te da nije suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokovala znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih

strana na štetu potrošača, da je odredba kojom je ugovorena valutna klauzula sadržana u čl. 1. Ugovora o kreditu, a da je prilikom zaključenja kredita tužitelju uručen okvirni otplatni plan u kojem je iznos anuiteta izražen u CHF, da je institut valutne klauzule u RH uveden kao posljedica dugogodišnjih negativnih iskustava vezanih uz financijsku inflaciju i deprecijaciju nekadašnje nacionalne valute, zbog čega je taj institut vrlo brzo postao općeprihvaćen kako od strane banaka tako i potrošača, da je sukladno stavu VSRH za ocjenu o jasnoći i razumljivosti valutne klauzule u CHF odlučno jesu li na svjetskom ili domaćem tržištu postojale naznake koje su upućivale na postojanje okolnosti koje će izgledno i izvjesno utjecati na tečaj CHF prema kuni, odnosno je li tuženik za takve okolnosti znao ili morao znati i je li ih uskratio tužitelju prilikom sklapanja ugovora, da je u postupku kolektivne zaštite utvrđeno je da takve okolnosti nisu postojale, da nije bilo nikakvih posebnih rizika ili naznaka na globalnom ili domaćem tržištu te da je tuženik korisnicima, time i tužitelju, dao sve potrebne informacije kojima je i sam raspolagao, da se razumljivost sporne odredbe procjenjuje u trenutku zaključenja kredita i podrazumijeva shvaćanje posljedica koje iz nje proizlaze, odnosno utjecaja koji bi na otplatu kredita prouzročio porast vrijednosti CHF ili smanjenje vrijednosti domaće valute i to u okviru informacija koje su bile poznate tuženiku i koje tužitelju nisu namjerno uskraćene, da osim što je tuženik tužitelju prije zaključenja ugovora, odnosno prije tužiteljeve odluke i odabira da zaključi predmetni ugovor o kreditu, dao sve informacije temeljem kojih je tužitelj mogao donijeti informiranu odluku, predmetni ugovor o kreditu je solemniziran od strane javnog bilježnika, da je radi pravilnog rješenja ove pravne stvari potrebno utvrditi i savjesnost postupanja tužitelja, da su tužitelj i tuženik pojedinačno pregovarali o valutnoj klauzuli za koju će se vezati tužiteljev ugovor o kreditu, da je tužitelj mogao birati između ugovora uz valutnu klauzulu u CHF ili EUR, da se u spornoj ugovornoj odredbi pojedinačno pregovaralo iz kojeg se razloga ista ne može smatrati nepoštenom odnosno ništetnom u smislu zahtjeva ZZP-a i sve da je bila nerazumljiva tužitelju, tako da sud tužbeni zahtjev treba odbiti bez potrebe da se provodi tzv. test poštenosti sporne odredbe, da u predmetnom slučaju ne postoji znatna neravnoteža u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača odnosno tužitelja, da valutna klauzula nije ugovorena kao jednostrana klauzula već je ugovorena kao dvostrana klauzula koja prati kretanje švicarskog franka u odnosu na hrvatsku kunu u oba smjera, da tuženik ne ostvaruje nikakav extra profit na temelju valutne klauzule i CHF imajući u vidu da je sam zadužen u istoj valuti što je nesporno utvrđeno u kolektivnom sporu, da je odredba o promjenjivoj kamatnoj stopi tužitelju bila lako uočljiva, jasna i razumljiva, da je ista sadržana u čl. 2. Ugovora o kreditu te pisana jednakim slovima kao i ostatak ugovora, a razumljivost riječi "promjenjiva" tuženik ne smatra spornom, da je odredba o promjenjivoj kamatnoj stopi lako uočljiva, jasna i razumljiva iz kojeg razloga nije dopušteno ocjenjivati njezinu poštenost, da tužitelj neosnovano zaključuje da bi u postupku kolektivne zaštite odredbe o promjenjivosti kamatne stope bile utvrđene ništetnim, pa da bi se njegov kredit trebao smatrati kreditom s fiksnom kamatom, da tužitelj mora dokazati da promjene kamatne stope učinjene od strane tuženika nisu bile opravdane i učinjene u skladu s načelom savjesnosti i poštenja, odnosno da je tužitelju nastala šteta, da promjena kamatne stope nije posljedica tuženikove nesavjesnosti i nepoštenja, već objektivnih tržišnih okolnosti, da u trenutku sklapanja predmetnih ugovora o kreditu nije postojala obveza tuženika da u pogledu promjenjive kamatne stope ugovaraju egzaktno parametre i metodu izračuna tih parametara koji

utječu na odluku o promjeni ugovorne kamate, kao i prigovara visini tužbenog zahtjeva te ističe prigovor zastare.

3. Valja napomenuti da je povodom predmetne tužbe ovaj sud presudom i rješenjem broj P-643/2019-36 od 9. kolovoza 2022. u točki I. izreke presude naložio tuženiku platež iznosa od 3.703,53 Eur/27.904,26 Hrk s osnova preplate temeljem ništetne ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, u točki II. izreke presude odbio kao neosnovan tužbeni zahtjev radi isplate iznosa od 966,25 Eur/7.280,24 Hrk s osnova preplate temeljem ništetne ugovorne odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, u točki III. izreke presude naložio tuženiku da naknadi tužiteljici troškove postupka, a u točki I. izreke rješenja utvrdio da je tužba tužiteljice preko iznosa utuženog podneskom od 15. srpnja 2019. do iznosa utuženog tužbom od 7. lipnja 2019. povučena, te u točki II. izreke rješenja prihvatio preinaku tužbe iz podneska od 28. ožujka 2022.

4. Povodom žalbi stranaka Županijski sud u Vukovaru je presudom i rješenjem broj GŽ-762/2022-4 od 13. rujna 2023. odbio žalbu tužiteljice, te potvrdio ovosudnu presudu broj P-643/2019-36 od 9. kolovoza 2022. u točki II. izreke, a u točki I. izreke rješenja prihvatio žalbu tuženika, te ukinuo ovosudnu presudu broj P-643/2019-36 od 9. kolovoza 2022. ukinuo u točki I. izreke i predmet vratio na ponovni postupak, točkom II. izreke rješenja odbio žalbu tuženika, te potvrdio ovosudno rješenje P-643/2019-36 od 9. kolovoza 2022. u točki II. izreke, te u točki III. izreke rješenja prihvatio žalbe stranaka protiv odluke o troškovima postupka, te ukinuo ovosudnu presudu broj P-643/2019-36 od 9. kolovoza 2022. u točki III. izreke.

5. Ponovljenom prvostupanjskom postupku ovaj sud presudom broj P-733/2023-9 od 12. prosinca 2024. u točki I. izreke presude naložio tuženiku platež iznosa od 3.703,53 Eur s osnova preplate temeljem ništetne ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, tu u točki II. izreke presude naložio tuženiku da naknadi tužiteljici troškove postupka, a protiv koje presude je žalbu podnio tuženik, a o kojoj žalbi valja odlučiti u nastavku postupka.

6. Valja napomenuti da je tužiteljica protiv presude Županijskog suda u Vukovaru broj GŽ-762/2022-4 od 13. rujna 2023. podnijela reviziju, povodom koje je rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev-618/2025-3 od 26. studenog 2025. ukinuta presuda Županijskog suda u Vukovaru broj GŽ-762/2022-4 od 13. rujna 2023.

7. Rješenjem Županijskog suda u Vukovaru broj GŽ-133/2026-5 od 17. ožujka 2026. uvažena je žalba tužiteljice, te ukinuta ovosudna presuda broj P-643/2019-36 od 9. kolovoza 2022. u točki II. izreke i predmet vraćen na ponovni postupak.

8. Tijekom dokaznog postupka sud je izvršio uvid u ugovor o kreditu (listovi 5-7 spisa), otplatnu tablicu (listovi 8-9 spisa), prijepis knjigovodstvene kartice (listovi 10-11 spisa), sudsku praksu (listovi 30-37 spisa), zahtjev za kredit (list 38 spisa), promotivne uvjete (list 39-40 spisa), tržišne parametre (list 41 spisa), sudsku praksu, predavanje Jadranka Juga (sve na listovima 55-140 spisa), nalaz i mišljenje stalne sudske vještakinje Natalije Jambrečić (listovi 218-230 spisa) s pripadajućom dokumentacijom

(listovi 232-236 spisa), te dopunu nalaza stalne sudske vještakinje Natalije Jambrečić (listovi 276-280 spisa), te je saslušao tužiteljicu.

9. Valja napomenuti da je tuženik na ročištu za glavnu raspravu održanom dana 27. svibnja 2026. odustao od dokaznog prijedloga za saslušanjem svjedokinje Dijane Prka, djelatnice tuženika, a iz kojeg razloga navedena svjedokinja nije saslušana.

10. Temeljem čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08., 57/11., 25/13., 89./14., 70/19.; u daljnjem tekstu: ZPP) nakon savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog provedenog dokaznog postupka, sud je odlučio kao u izreci ove presude.

11. Predmet spora je zahtjev tužiteljice s osnova stjecanja bez osnove, i to potraživanja s osnove preplate uslijed promjene kamatne stope u odnosu na prvotnu ugovorenu u iznosu od 966,25 EUR s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom, a koji je novčani iznos prešao u imovinu tuženika ispunjenjem odredbe čl. 2. Ugovora o kreditu broj 320-50-3998327 od 27. ožujka 2007., a koju odredbu tužiteljica ocjenjuje nepoštenom u smislu čl. 81. i 82. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" broj 96/03.; dalje: ZPP), a posljedično tome i ništetnom sukladno čl. 87. st. 1. ZPP, pri čemu se tužiteljica poziva na utvrđenja iz presude Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-1401/12 od 4. srpnja 2013., djelomično potvrđene presudama Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-7129/13 od 13. lipnja 2014. i PŽ-6632/17 od 14. lipnja 2018.

12. Između stranaka nije sporno, te isto proizlazi i iz dokumentacije u spisu, i to:

- da su tužiteljica kao korisnik kredita i tuženik kao kreditor dana 27. ožujka 2007. sklopili Ugovor o kreditu broj 320-50-3998327 (dalje: Ugovor o kreditu),
- da se Ugovorom o kreditu tuženik kao kreditor obvezao tužiteljici kao korisniku kredita staviti na raspolaganje iznos u kunama koji odgovara protuvrijednosti od 24.050,00 CHF po srednjem tečaju tuženika na dan korištenja,
- da je čl. 2. Ugovora o kreditu ugovorena redovna kamata od 5,20% godišnje, promjenjiva u skladu s Odlukom o kamatnim stopama tuženika,
- da je kredit odobren za kupnju novog vozila Peugeot.

13. Između stranaka je sporno je li odredba čl. 2. Ugovora o kreditu u dijelu u kojem je ugovorena promjenjivost kamatne stope u skladu s Odlukom o kamatnim stopama tuženika ništetna u smislu čl. 81., 82. i 87. st. 1. ZPP, a posljedično tome potražuje li osnovano tužiteljica od tuženika iznose koje mu je platila temeljem navedene ugovorne odredbe, pri čemu tuženik osporava tužiteljičino pozivanje na utvrđenja iz presude Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-1401/12 od 4. srpnja 2013. navodeći da se istom pruža pravna zaštita na apstraktnoj razini, pri čemu ističe i prigovor zastare u odnosu na utuženi iznos, kao i u odnosu na naknadno povećani tužbeni zahtjev.

14. Sukladno čl. 1111. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05., 41/08., 125/11.; dalje: ZOO) kad dio imovine neke osobe na bilo koji način prijeđe u imovinu druge osobe, a taj prijelaz nema osnove u nekom pravnom poslu,

odluci suda, odnosno druge nadležne vlasti ili zakonu, stjecatelj je dužan vratiti ga, odnosno, ako to nije moguće, naknaditi vrijednost postignute koristi.

15. Sukladno čl. 81. st. 1., st. 2., st. 3. i st. 4. ZZP ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, pri čemu se smatra da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranoga standardnog ugovora trgovca, a činjenica da se o pojedinim aspektima neke ugovorne odredbe, odnosno o pojedinoj ugovornoj odredbi pojedinačno pregovaralo ne utječe na mogućnost da se ostale odredbe tog ugovora ocijene nepoštenima, ako cjelokupna ocjena ugovora ukazuje na to da se radi o unaprijed formuliranom standardnom ugovoru trgovca, a ako trgovac tvrdi da se o pojedinoj ugovornoj odredbi u unaprijed sastavljenom standardnom ugovoru pojedinačno pregovaralo, dužan je to dokazati.

16. Sukladno čl. 87. st. 1. i st. 2. ZZP nepoštena ugovorna odredba je ništava, pri čemu ništavost pojedine odredbe ugovora ne povlači ništavost i samog ugovora ako on može opstati bez ništave odredbe.

17. Presudom i rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-7129/13-4 od 13. lipnja 2014. potvrđena je presuda Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-1401/2012 od 4. srpnja 2013. u dijelu u kojem je utvrđeno da je ovdje tuženik u razdoblju od 10. rujna 2003. do 31. prosinca 2008., a koja povreda traje i nadalje, povrijedio kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita zaključujući ugovore o kreditima, koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju-ugovorima o kreditima, na način da je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja obveze u ugovorima o kreditima promjenljiva u skladu s jednostranom odlukom tuženika i drugim internim aktima banke, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja ugovora ovdje tuženik kao trgovac i korisnici kreditnih usluga kao potrošači nisu pojedinačno pregovarali i ugovorom utvrdili egzaktnu parametre i metodu izračuna tih parametara koji utječu na odluku ovdje tužene o promjeni stope ugovorene kamate, a što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana utemeljenoj na jednostranom povećanju kamatnih stopa, a sve na štetu potrošača, pa je time ovdje tuženik postupio suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" br. 96/03) u razdoblju od 10. rujna 2003. do 6. kolovoza 2007. i to člancima 81., 82. i 90., a od 7. kolovoza 2007. pa nadalje, protivno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" br. 79/07, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09, 133/09) i to člancima 96. i 97. Zakona o zaštiti potrošača te suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima.

18. Presudom i rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-6632/17-10 od 14. lipnja 2018. potvrđena je presuda Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-1401/2012 od 4. srpnja 2013. u dijelu u kojem je utvrđeno da ovdje tuženik u razdoblju od 1. siječnja 2004. do 31. prosinca 2008. povrijedio kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita zaključujući ugovore o kreditima koristeći u istima

ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju-ugovorima o kreditima na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora nije kao trgovac potrošače u cijelosti informirao o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u svezi zaključenja predmetnih ugovora o kreditu, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, pa je time tuženik postupao suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“ broj 96/03) i to člancima 81., 82. i 90., a od 7. kolovoza 2007. do 31. prosinca 2008. protivno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“ broj: 79/07, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09 i 133/09) i to člancima 96. i 97. te suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima.

19. Sukladno čl. 502.a ZPP udruge, tijela, ustanove ili druge organizacije koje su osnovane u skladu sa zakonom, koje se u sklopu svoje registrirane ili propisom određene djelatnosti bave zaštitom zakonom utvrđenih kolektivnih interesa i prava građana, mogu, kad je takvo ovlaštenje posebnim zakonom izrijeком predviđeno i uz uvjete predviđene tim zakonom, podnijeti tužbu (tužba za zaštitu kolektivnih interesa i prava) protiv fizičke ili pravne osobe koja obavljanjem određene djelatnosti ili općenito radom, postupanjem, uključujući i propuštanjem, teže povređuje ili ozbiljno ugrožava takve kolektivne interese i prava.

20. Sukladno čl. 502.c ZPP fizičke i pravne osobe mogu se u posebnim parnicama za naknadu štete pozvati na pravno utvrđenje iz presude kojom će biti prihvaćeni zahtjevi iz tužbe iz čl. 502.a st. 1. ZPP da su određenim postupanjem, uključujući i propuštanjem tuženika, povrijeđeni ili ugroženi zakonom zaštićeni kolektivni interesi i prava osoba koje je tužitelj ovlašten štititi. U tom će slučaju sud biti vezan za ta utvrđenja u parnici u kojoj će se ta osoba na njih pozvati.

21. Polazeći od čl. 502.c ZPP sud je prvenstveno uvidom u predmetni Ugovor o kreditu, te u iskaz tužiteljice, utvrdio da je tužiteljica isti sklopila u svojstvu potrošača u smislu čl. 3. st. 1. ZPP, a koje svojstvo tuženik tijekom postupka nije ničime osporio, niti iz dostavljene dokumentacije proizlazi da bi tužiteljica Ugovor o kreditu sklopila u svrhe koje su namijenjene njezinom zanimanju, poslovnoj aktivnosti ili poduzetničkoj djelatnosti (sukladno stavu Vrhovnog suda Republike Hrvatske sadržanog u rješenju broj Rev-18/2018-2 od 26. svibnja 2020. teret dokaza tvrdnje da tužitelj u parnici u kojoj se poziva na utvrđenja iz pravomoćnih odluka u kolektivnom sporu nema svojstvo potrošača jest na tuženiku koji takav prigovor ističe), a da je tuženik predmetni Ugovor sklopio u svojstvu trgovca u smislu čl. 3. st. 2. ZPP sklapajući predmetni Ugovor u okviru svoje djelatnosti, Sud je nadalje utvrdio da je predmetni Ugovor sklopljen 27. ožujka 2007., dakle unutar razdoblja obuhvaćenog presudom Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-1401/2012 od 4. srpnja 2013., kao i da je čl. 2. Ugovora ugovorena kamatna stopa promjenjiva u skladu s Odlukom o kamatnim stopama tuženika, a na koju se ugovornu odredbu odnosi utvrđenje presude Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-1401/2012 od 4. srpnja 2013. Imajući u vidu navedena utvrđenja sud je temeljem čl. 502.c ZPP vezan za pravna utvrđenja presude Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-1401/2012 od 4. srpnja 2013. o nepoštenosti i ništetnosti ugovorne odredbe čl. 2. Ugovora o kreditu u dijelu u kojem se odnosi na kamatnu stopu promjenjivu u skladu

s Odlukom o kamatnim stopama tuženika. Valja napomenuti da u ovome postupku tužiteljica ne potražuje naknadu štete, već zahtjeva povrat stečenog bez osnove zbog utvrđene ništetnosti ugovorne odredbe, no da je odredbu čl. 502.c ZPP potrebno tumačiti teleološki, a s obzirom da se zaštita kolektivnih interesa ne može učinkovito ostvariti isključivo gramatičkim tumačenjem čl. 502.c ZPP i njegovom primjenom isključivo u parnicama za naknadu štete (sudska praksa - rješenje Županijskog suda u Varaždinu broj GŽ-63/18 od 27. kolovoza 2018.). Slijedom navedenog, sud nalazi neosnovanim tuženikovo osporavanje učinaka presude Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-1401/2012 od 4. srpnja 2013. u ovome sporu, odnosno nalazi neosnovanim tuženikovo isticanje da predmet spora nije isplata temeljem naknade štete već temeljem stjecanja bez osnove, pri čemu je u konkretnom slučaju irelevantno i što se radi o kreditu za kupnju vozila, a s obzirom da učinak presude Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-1401/2012 od 4. srpnja 2013. nije ničime ograničen na stambene ili neke druge kredite.

22. S obzirom da je sud u ovome postupku vezan pravnim utvrđenjima presude Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-1401/2012 od 4. srpnja 2013., a slijedom toga nije obvezan provoditi dokazni postupak radi utvrđenja činjenica o kojima ovisi odluka o nepoštenosti i ništetnosti spornih odredbi Ugovora o kreditu, konkretno činjenice nerazumljivosti osporenih ugovornih odredaba tužiteljici kao prosječnom potrošaču zbog izostanka odgovarajućih obavijesti potrošačima u općim informacijama koje su kroz opće ili tržišne komunikacije davale banke, nemogućnosti pojedinačnog pregovaranja o njihovom sadržaju, te posljedično tome i postojanja znatne neravnoteže u međusobnim pravima i obvezama (sudska praksa – presuda Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev-3142/2018 od 19. ožujka 2019.), sud iz gore navedenog razloga nije našao potrebnim niti ekonomičnim posebno analizirati dostavljenu dokumentaciju, i to ugovor o kreditu (listovi 5-7 spisa), otplatnu tablicu (listovi 8-9 spisa), prijepis knjigovodstvene kartice (listovi 10-11 spisa), sudsku praksu (listovi 30-37 spisa), zahtjev za kredit (list 38 spisa), promotivne uvjete (list 39-40 spisa), tržišne parametre (list 41 spisa), sudsku praksu, predavanje Jadranka Juga (sve na listovima 55-140 spisa), kao ni saslušati u svojstvu svjedoka javnu bilježnicu Lanu Mihinjač iz Varaždina. U odnosu na dokazni prijedlog za saslušanjem svjedokinje Dijane Prka, zaposlenice tuženika, te tužiteljice predložen na okolnost informiranja tužiteljice o parametrima o kojima ovisi promjena ugovorene kamatne stope, valja napomenuti da je tuženik odustao od dokaznog prijedloga za saslušanjem svjedokinje Dijane Prka, dok je tužiteljica u svojem iskazu u bitnome navela da joj od strane djelatnika tuženika nisu obrazloženi parametri koji bi utjecali na promjenu kamatne stope, a koji iskaz sud prihvaća, a s obzirom da nije proturječan dokumentaciji predanoj u spis, niti je tuženik kakvim dokazom pobio iskaz tužiteljice, a slijedom čega je sud stava da tuženik u ovome postupku nije dokazao da bi prije sklapanja predmetnog Ugovora o kreditu neposredno po svojim djelatnicima informirao tužiteljicu o parametrima koji utječu na promjenu kamatne stope.

23. Slijedom svega gore navedenog, a polazeći od pravnih utvrđenja presude Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-1401/2012 od 4. srpnja 2013. kojima je sud vezan u ovom postupku, te činjenice da tuženik u ovome postupku nije dokazao da bi prije

sklapanja predmetnog Ugovora o kreditu neposredno informirao tužiteljicu o parametrima koji utječu na promjenu kamatne stope, sud je ocijenio ništetnom odredbu čl. 2. Ugovora o kreditu, a posljedično tome ocijenio osnovanim zahtjev tužiteljice s osnova stjecanja bez osnove, a s obzirom da je tužiteljica sukladno čl. 323. st. 1. ZOO i čl. 1111. st. 1. ZOO stekla pravo na povrat svih neosnovano plaćenih iznosa temeljem ništetne odredbe Ugovora o kreditu od trenutka sklapanja predmetnog Ugovora.

24. Odluku o visini tužiteljičinog potraživanja sud temelji na nalazu i dopuni nalaza stalne sudske vještakinje Natalije Jambrečić iz kojeg proizlazi da je tužiteljica tuženiku zbog promjene kamatne stope u odnosu na ugovorenu kamatnu stopu od 5,20% godišnje više platila iznos od 966,25 eur/7.280,24 kn, pri čemu jasno naznačuje metodu izračuna i preplatu po svakom pojedinom anuitetu s danom uplate istog. Sud je u cijelosti prihvatio nalaz stalne sudske vještakinje Natalije Jambrečić, a s obzirom da je izrađen temeljem cjelokupne dokumentacije sadržane u spisu, a sudu jasno i razumljivo prikazuje izračun preplaćenog iznosa, pri čemu stranke u odnosu na matematički izračun vještakinje nisu imale prigovora. U odnosu na prigovor tuženika da je nalazom vještakinje predmetni Ugovor o kreditu pretvoren u ugovor o kreditu u kunama s fiksnom kamatnom stopom, valja napomenuti da je vještakinja nalaz izradila sukladno uputi iz ovosudnog rješenja kojim joj je vještačenje povjereno, pri čemu je izračun izrađen primjenom kamatne stope od 5,20% tijekom cijelog razdoblja otplate ispravan obračun, a sukladno utvrđenjima iz točke 23. ovog obrazloženja. Slijedom navedenog, sud je odlučio kao u toč. I. izreke ove presude, odnosno naložio tuženiku plaćanje preplaćenog iznosa s osnova preplate zbog promjene kamatne stope kako je utvrđen nalazom stalne sudske vještakinje Natalije Jambrečić.

25. U odnosu na istaknuti prigovor zastare valja uputiti na odredbu čl. 225. ZOO sukladno kojoj tražbine zastarijevaju za pet godina ako zakonom nije određen neki drugi rok zastare, na stav Vrhovnog suda Republike Hrvatske izraženog u presudi broj Rev-2245/17 od 20. ožujka 2018. sukladno kojem pokretanjem parničnog postupka za zaštitu kolektivnih interesa potrošača dolazi do prekida zastare temeljem čl. 241. ZOO, a zastara individualnih restitucijskih zahtjeva počinje teći ispočetka tek od tre-nutka pravomoćnosti sudske odluke donesene u povodu te tužbe, te na pravno shvaćanje Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 30. siječnja 2020. sukladno kojem zastarni rok u slučaju restitucijskog zahtjeva prema kojem su ugovorne strane dužne vratiti jedna drugoj sve ono što su primile na temelju ništetnog ugovora, odnosno u slučaju zahtjeva iz članka 323. stavak 1. ZOO/05 (članak 104. stavak 1. ZOO/91) kao posljedice utvrđenja ništetnosti ugovora, počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništetnost ugovora, a slijedom čega se prigovor zastare tuženika ukazuje neosnovanim u cijelosti, a s obzirom da je u konkretnom slučaju zastara za potraživanje s osnova povrata preplaćenog temeljem ništetne odredbe o promjenjivosti kamatne stope sukladno jednostranoj odluci banke počela teći dana 14. lipnja 2014., dok je predmetna tužba podnesena prije isteka općeg zastarnog roka dana 7. lipnja 2019. U odnosu na prigovor zastare istaknut u odnosu na preinačeni dio tužbe valja napomenuti da je isti neosnovan, te ukazati na pravno shvaćanje Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 27. svibnja 2024. sukladno kojem se zastara prekida već podnošenjem tužbe kad je preinaka tužbe povećanjem postojećeg tužbenog zahtjeva iz iste činjenične osnove (neprava preinaka) moguća i dopuštena.

26. Odluka o zateznim kamatama na dosuđeni iznos glavnice temelji se na čl. 29. st. 1. i st. 2. ZOO, te na čl. 1115. ZOO, a slijedom čega je, s obzirom da se tuženik kao sastavljač ništetnih odredbi smatra nepoštenim stjecateljem, valjalo istome naložiti isplatu zakonske zatezne kamate na pojedine preplaćene iznose od dana njihove uplate, a kako su isti utvrđeni nalazom stalne sudske vještakinje Natalije Jambrečić.

27. Odluku o troškovima parničnog postupka sud temelji na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP sukladno kojoj stranka koja u cijelosti izgubi parnicu dužna je protivnoj stranci i njezinu umješaću naknaditi troškove izazvane vođenjem postupka.

28. Sud je potrebnim za vođenje parničnog postupka tužiteljici priznao trošak zastupanja na ročištu održanom dana 27. svibnja 2026. u iznosu od 200,00 eur po tbr. 9. toč. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 142/12, 103/14, 118/14; dalje: Tarifa), te trošak sastava revizije od 2. travnja 2025. u iznosu od 300,00 eur po tbr. 10. toč. 5. Tarife, a koje iznose valja uvećati za pripadajući porez na dodanu vrijednost u iznosu od 125,00 eur, te za trošak razlike pristojbe na žalbu protiv presude u iznosu od 53,34 eur i trošak pristojbe na reviziju u iznosu od 93,15 eur, a što ukupno predstavlja priznati trošak od 771,49 eur.

29. Sud tužiteljici kao potreban nije priznao trošak zastupanja na ročištu za objavu održanom dana 12. prosinca 2024., a s obzirom da je o istom već odlučeno presudom ovoga suda broj P-733/2023-9 od 12. prosinca 2024., te trošak sastava podneska od 18. lipnja 2025., a s obzirom da je istim tužiteljica isključivo sudu dostavila dokaz o uplati sudske pristojbe.

30. Odluka o zateznim kamatama na troškove parničnog postupka temelji se na čl. 30. st. 2. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 112/12., 25/13., 93/14., 55/16., 73/17.) sukladno kojem će sud ako plaćanje zatezne kamate na troškove postupka nije određeno već u ovršnoj ispravi, na prijedlog ovrhovoditelja, u rješenju o ovrsi odrediti naplatu tih kamata po propisanoj stopi od dana donošenja odluke odnosno sklapanja nagodbe do naplate, slijedom čega je valjalo naložiti tuženiku da tužiteljici isplati zatezne kamate na troškove ovog parničnog postupka od dana donošenja ove presude do isplate.

31. Iz iznesenih razloga valjalo je odlučiti kao u izreci ove presude.

U Varaždinu 19. lipnja 2026.

Sutkinja
Tamara Turek

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ove odluke nezadovoljna stranka može u roku od 15 dana od dana dostave iste izjaviti žalbu. Žalba se podnosi ovome sudu, u tri primjerka, a o žalbi odlučuje nadležni županijski sud.

Dostaviti:

1/ tužitelj, po punomoćnicima iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Marijan Fosin i Božica Petak Vujec iz Varaždina

2/ tuženik, po punomoćnicima iz Odvjetničkog društva Glamuzina & Grošeta d.o.o. iz Zagreba

Broj zapisa: **9-30889-abf9b**

Kontrolni broj: **071a9-e2217-80b99**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Varaždinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.